

Ayø Herbøl: Jeg vil på retsforbundets vegne udtrykke vor glæde og tilfredshed med de lovforslag, vi i dag gennemfører med tilslutning fra alle partier. Vi håber, at de nye retningslinjer og de nye ideer i forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede, som lovforslagene er udtryk for, må blive til gavn og glæde for de ringest udrustede i vort samfund og deres pårørende, og at de må påvirke indstillingen hos den øvrige del af befolkningen, således at den ser med sympati og forståelse på disse mennesker og deres familier.

Helge Larsen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale lovforslagene til vedtagelse.

Jeg synes, at vi i udvalget har haft et fortræffeligt arbejde, også et fortræffeligt samarbejde med den højtærede socialminister, og jeg er overbevist om, at der ud af arbejdet er kommet en lov, som vil være til uvurderlig gavn for de åndssvage og de særlig svagtbegavede.

Petra Petersen: Da det høje ting den 28. i forrige måned foretog anden behandling af lovforslaget vedrørende åndssvage og andre særlig svagtbegavede, udtalte jeg på den kommunistiske gruppes vegne, at vi ikke ville forlange afstemning over de stillede ændringsforslag. Vi erkendte, at lovforslaget gennem udvalgets arbejde var væsentligt forbedret, men vi var ikke tilfredse med lovforslaget som helhed, hvorfor vi ville overveje vor stilling til denne tredje behandling.

Den 29. april talte den højtærede socialminister ved et møde i Års. Ministeren sagde bl. a., at et enigt folketing snart ville vedtage lovforslaget om åndssvage og andre særlig svagtbegavede, en lov, som ville betyde store fremskridt for denne forsorgsgren. Også her vil vi gerne give vor erkendelse. Lovforslaget indeholder store fremskridt i forhold til den bestående lovgivning, men det er os uforståeligt, at ministeren ikke fulgte det ministerielle udvalgs flertal i dets forslag om at lade staten, der afholder udgifterne til åndssvageforsorgen, direkte overtage administrationen gennem et direktorat i lighed med sindssygevesenet.

Vi kommunister havde håbet og forventet, at folketingsudvalget havde imødekom-

met dette ønske, der kom til udtryk gennem flertallets udkast til lovforslag, et ønske, der deltes af Landsforeningen for Ævnesvages Vel. Det er ikke, fordi vi tror, at alt, hvad staten har med at gøre, er uden lyde — tværtimod; også sindssygevesenet og andre forsorgsgrene har fejl, men for disses vedkommende er der dog et sted at placere ansvaret.

Under første behandling af det foreliggende lovforslag var der ordførere, der var inde på spørgsmålet om den højtærede socialministers inspektionsrejse, den rejse, hvorfra de skandaløse forhold omkring vor familiepleje blev rejst offentligt. Jeg spurgte dengang, om disse forhold kunne gå upåtalet hen. Jeg har ikke hørt noget om, hvem der blev gjort ansvarlig. Tilsyneladende er der ingen, der har erkendt, at de havde dette ansvar.

Efter dette lovforslag får den åndssvage nu beskikket en tilsynsværge, en egnet og villig person, hedder det. Spørgsmålet må så blive, hvor mange han skal være tilsynsværge for; deraf afhænger værdien.

Den næste sikring bliver så forsorgscentrene og disses tilsynsråd. Det bliver den højtærede socialminister, der fastsætter reglerne om oprettelse af forsorgscentre og de lokale tilsynsråd. Da de lokale tilsynsråd vil få stor betydning, vil jeg endnu en gang henstille til den højtærede minister, at der drages omsorg for, at funktionærforeningens tillidsmænd får den nærmeste kontakt med tilsynsrådene inden for deres centre, og vi må vel betragte det som en selvfølge, at forældreorganisationerne får en repræsentant i hvert af forsorgscentrenes tilsynsråd. Det er vort håb, at de forholdsregler, der nu bliver truffet, i højere grad end hidtil må forhindre misbrug og overgreb over for de syge.

Vi forventer — når den højtærede minister får tid til at tænke over, hvem han ønsker skal indtræde i bestyrelsen — at det må lykkes denne bestyrelse at forbedre de materielle forhold på institutionerne til gavn for patienterne, at det høje folketing, der er ansvarlig for bevillingen af de økonomiske midler, vil stille sig velvilligt over for de nødvendige krav af økonomisk art, der må stilles, samt at spørgsmålet om personalets uddannelse snarest tages op til afgørelse og dets lønningsforhold bringes i